

గగనసబి నగుముటదింద కోట్ట తిండి హోటీయెన్న ఇన్న నేమ్మాగిట్టిత్తు. హగాగి ముఖి తోళీదు పైలో ఆగి ఒంట్చేదు నిమిష కుళిత్తిద్దవను ఎద్దు 909నే స్కూట్స్ కడె నడెదిద్దె. బాగిలు తట్టులో బేడవే ఎందు తట్టిద్దె. బాగినిదం డిలక హాకికోండిరద కారణ స్వల్పవే స్వల్ప తరెదుకోండిత్తు. బాగే ఇణుకిదాగ చేలపల్లి నరసింహరెడ్డి హాసిగెయి మేలిన దింబిగి భగి దొడ్డ ల్యాపోటాప్ ఒండన్న ఎదురికిస్తుకోండు, అదన్న నోచుపుదరల్లి తల్లిసరాగిద్దరు. నశ్శన్న గమనికి, “కమ్మో ఇనో...” ఎందు నగు బీరిద్దరు. నాను బాగే హజ్జేయిదుత్తిద్దంతే, “మిస్టర్ రాయలపాడు రాఫ్టెవమ్?...” ఎందిద్దరు. “ఎసో ఐయామో...” ఎందు నగుత్తు ఎదురిగి లెదరో సోఫాాద మేలే కుళిత్తె. ల్యాపోటాపిన పరదేయ మేలే తేలుగు లాగి సినిమా సువణ్ణ సుందరియి, “పిలవకురా అలగుకురా నలుగురిలో నను ఓ రాజు...” ఎన్నువ హాదిన విదియో సుమధురవాగి బిత్తురవాగుత్తిత్తు. “ననగే ఏనూ బేసిల్ల అన్నసుత్తిదే” ఎందు యారిగో హేళుత్తయి హాసిగెయి మేలే చక్కలుబక్కల కూతిద్దరు.

“అభ్య ఆగలిల్ల ననగే...” నానేందే.

“నిమగే ఏను, యారిగూ, యారూ, ఏనూ అభ్యవాగువుదిల్ల. ఇవేత్తు మకాలయ అమావాస్యే. నమూరు చేలపల్లియల్లి నమ్మిణి ఏరాంజనేయరెడ్డి హిరియరిగి పూజే ఇట్టుకోండిద్దారే. మాంస, మద్దద జోతే మచ్చు, కోడలి, బందూకు, ఓషణ్ణులు ముంతాదువగళన్న ఎడె ఉఱడజ జోతే ఇచుత్తారే. రాజుమహేంద్రయింద అరపత్తు కిలోమీటర్లో దూర. నన్న తాత కట్టిద ఉఱు. హగాగి అదక్కే తన్న మూల ఉఱిన హేసరన్నే ఇట్టురంటే. నేంత్తులో జ్యేలిరువ చేలపల్లియే నమ్మ మూల స్థలి. గురుతిగాగి ఈగలూ క్షేదాబాదిన చేలపల్లియల్లి ఎరదు దొడ్డ మనేగాఁచే. ఆదరే ఒకశ హిందేయే అవన్న సకారక్కే దానవాగి కొట్టురంటే. సకార అవుగళన్న గోప్త హోగళన్నాగి మాటికోండిదే. ఈగలూ నమగాగి ఒందు విభి రూపూ ఇదే. ఆదరే అల్లి బిట్ట మేలే ఆ కడె నమ్మ కుటుంబద యావ వ్యక్తియూ ముఖి కూడ హాశల్ల, ప్రతివష ఇన్నారు మరిగళన్న కోయ్యు ఇద్ది తాల్లూకిగి ఉఱడ హాకుత్తేయే. జోతేగే క్షీంచాలుగట్టలే ఏమను. కుడియోదక్కే నమ్మ దిష్టలరియిందలే ఒందు లోడో క్రింక్ బరుత్తే. కేలవరిగి స్వగ్రహి ఇఇదుందంతాగుత్తదే. ఆదరూ నమ్మన్న ప్ర్యూడల్ల ఎందు కరెయుత్తారే. నాను యావ వషవూ ఈ హబ్బుకే తెలిసికోండివనల్ల, ఆ సంకటవన్న మరెయలు హాయి హాదుగళన్న ఆలిసుత్తిద్దేయే. సువణ్ణ సుందరి సినిమాన నాను మిడ్లి స్కూలినల్లిద్వాగ నోఇద్దు. సినిమాద ఈరోయిన్ అంజలి ననగే ఆగలే కనిసల్లి బరోళు. ఈగలూ ఈ హాదు కేళుత్తిద్దరే యావుదో స్వష్ట లోకదల్లి వికరిషిందంతాగుత్తదే ననగే...” హేళుత్తా పక్కదల్లిద్ద బెళ్లియ లోఱవన్న బాయిగిట్టుకోండు ఏనన్నో ఒందు గుక్కు కుడిదు:

“నాను హగలు హేళుత్తినల్లి సామాన్యావాగి మద్ద సేవిసువుదిల్ల. ఆదరే ఇవేత్తు తడెయలాగలిల్ల. ఇష్టుత్తిగి నమూరాల్లి మూరు పర్సుగళు ఎద్దిరుత్తావే. ప్ర్యార్ట్సోనింద బిరియాని తరిసలు హేళ్లిని నివ్వా ఉఱడ మాడబముదు. ప్ర్యార్ట్సోన ఒందు బిరియానిన నమ్మతహ మూరు జన తిస్సబముదు. ఎసో వేనో ఇదే. అమృత కుడిదంగే